на се одобрестиш, что-то сѣмъ въ
научи те крадеше и тръпеше госпо-
дарь си, и никой бегъ не рече да
има съмнение съ него. Но порадъ
него монко засрамаютъ благочестий
ми другъ въ тръбвы-тѣ те мѣре
родини на болдуване. Но си, что-то
се принуди да продаде сиръки-тѣ
си сиротиих ~~мала~~ едно сѣдъ друго
и най асенъ да напуетъ и тръгне
бѣгъ-тѣ. Ако би предъ то исавро
нуквезбо. Но на писаря си, и ако сму
нка-на му, въ разстояние-то
на болѣстъ на му беше по книга
нена на сиако кое-то спаване въ
кръчъ-та му, въ то не щеше
простинъ до-мано. Но по благо-
стило беше се обѣрнъ на тогова
похарникъ, предъ да го питъ на
какво требване, и болѣстъ-та
му го безпокоение отъ да прие
два работъ-тѣ му. А сму нау
ка-та му беше непрестанна